

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

godini
150
na

**GRIMO
VAS
GLAZBOM**

CRVENI CIKLUS

Petak/29.1./19:30

Lauba - kuća za ljude i umjetnost

IN MEMORIAM MILAN HORVAT

SIMON KREČIČ dirigent

Franz Schubert / Ludwig van Beethoven

Petak/29.1./19:30

Lauba - kuća za ljude i umjetnost

IN MEMORIAM MILAN HORVAT

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

SIMON KREČIČ dirigent

FRANZ SCHUBERT

5. simfonija u B-duru, D 485 27'

Allegro

Andante con moto

Menuetto: Allegro molto

Allegro vivace

LUDWIG VAN BEETHOVEN

6. simfonija u F-duru, op. 68, Pastoralna 42'

Buđenje radosnih osjećaja pri dolasku
na selo: Allegro ma non troppo

Prizor na potoku: Andante molto mosso

Veselo okupljanje seoskog puka:
Allegro (attacca)

Nevrijeme, oluja: Allegro (attacca)

Pastirska pjesma. Sretni i zahvalni
osjećaji nakon oluje: Allegretto

150
godina

CRVENI CIKLUS

* Program će biti izveden bez pauze

SIMON KREČIČ dirigent

Simon Krečič umjetnički je ravnatelj Opere Slovenskoga narodnog kazališta u Mariboru od 2013. godine. Započevši karijeru kao uspješni koncertni pijanist, studij klavira završio je 2002. na Muzičkoj akademiji u Ljubljani kao posljednji diplomant u pedagoškoj karijeri Acija Bertonceleja, dok je poslijediplomski studij nastavio na Sveučilištu u Bernu kod Aleksandra Madžara. U rujnu 2012. diplomirao je dirigiranje kod Milivoja Šurbeka s premijerom i devet predstava *Baletnih večeri Stravinskog (Svadba, Pulcinella, Apollon Musagète)* u produkciji Opere i Baleta Slovenskog narodnog kazališta u Ljubljani. Tijekom poslijediplomskog studija u Švicarskoj studirao je i dirigiranje kod Dominiquea Roggena te ravnao nekolicinom švicarskih orkestara.

U 2008. osvojio je nagradu na međunarodnom dirigentskom natjecanju u Grossetu u Italiji, a otad redovno dirigira Slovenskom filharmonijom, u okviru pretplatničkih ciklusa, kao i na turnejama. Posljednjih godina blisko surađuje i sa Simfonijskim orkestrom Slovenske radiotelevizije te Praškom komornom filharmonijom.

Razvio je impresivni repertoar, a na temelju pijanističkog iskustva cijenjen je i kao provjereni pratitelj svjetski poznatih solista kao što su José Cura, Marcos Fink, Dimitra Theodossiou, Piero Giuliacci, Carlos Almaguer, Bruno de Simone, Eugen Indjić, Aleksandar Madžar, Wonji Kim-Ozim, Dubravka Tomšič Srebotnjak, Baiba Skride, Harriet Kriigh i Lauma Skride.

Svestran i plodan, poznat je i kao angažirani promotor suvremene glazbe, kao dirigent, ali i umjetnik koji podupire i naručuje nove skladbe.

Na opernoj sceni međunarodnu karijeru započeo je 2011. kao pomoćni dirigent u Massenetovu *Wertheru* u Kraljevskoj operi u Madridu, a potom i kao dirigent u Rossinijevu *Seviljskom brijacu* 2014. na opernom festivalu *Opera in Piazza* u Oderzu. Godine 2015. ravnao je Verdijevim *Macbethom* u *Teatru Verdi* u Pisi (pod redateljskom palicom Daria Argenta). Godine 2016. gostovao je s Baletom Mariborske opere na Dubrovačkim ljetnim igrama, predvodeći iznimno uspješnu svjetsku premijeru baletne produkcije *Poslijepodne jednog fauna* Edwarda Cluga te *Carmen* Rodiona Ščedrina. Kasnije iste godine dirigirao je Verdijeve *Razbojnice* na festivalu *Verdi* u Bussetu (*Teatro Regio di Parma*). Od 2017. neke od produkcija pod njegovim vodstvom uključuju Wagnerovo *Rajnino zlato* u Mariboru, Rossinijevu *Pepeljugu* u Ljubljani, Verdijev *Krabuljni ples* u Kini (Tianjin, Opera u Harbinu), Puccinijevu *Toscu* u Rovinju, Donizettijevu *Kći pukovnije* u *Teatru Verdi* u Trstu, Weberova *Strijelca vilenjaka* na opernom festivalu u Dvorcu *Rheinsberg* u Njemačkoj, Offenbachove *Hoffmannove priče* u Ljubljani, Puccinijevu *Turandot* u Ferrari te Donizettijev *Ljubavni napitak* u *Teatru Verdi* u Trstu.

FRANZ SCHUBERT

5. simfonija u B-duru, D 485

Od 1813. do 1818. **Franz Schubert** (1797. - 1828.) skladao je prvih šest od ukupno osam simfonija, koje - ukorijenjene duboko u simfonijsku praksu 18. stoljeća - jasno pokazuju osobine *prederoičkih* simfonija u opsegu, proporcijama i zvukovnosti - prihvatimo li Beethovenovu Treću *herojsku* simfoniju kao važnu prekretnicu na kojoj je simfonijski žanr krenuo u posve novom smjeru.

Dječačka iskustva sviranja mnogobrojnih simfonija Hadyna i Mozarta u Carskom konviktu prirodno su se odrazila u ovim ostvarenjima, kojima ipak ne nedostaje skladateljeva osobnog pečata. Upravo zato godinama kasnije jedan drugi veliki simfoničar, Čeh Antonín Dvořák tvrdit će da što ih više proučava - sve im se više divi!

Izvedbe ovih Schubertovih ostvarenja ipak su bile rijetke ne samo za Dvořákova, nego i za Schubertova života, a večerašnja Peta simfonija u B-duru, kao i Šesta, skladane su za muzički salon Otta Hatwiga, polujavne koncerte orkestra u kojemu je Schubert svirao dionicu viole.

Nakon 1818. uslijedile su godine stvaralačke krize s očiglednim ciljem da se sklada "grosse Symphonie", koja će se naposljetku postvariti u Velikoj simfoniji u C-duru iz 1825.-26. godine.

Stručnjaci će, pak, reći da niti jedna među Schubertovim simfonijama ne stoji toliko čvrsto s obje noge u 18. stoljeću, kao i danas vrlo popularna Peta simfonija u B-duru. Klasički entuzijazam prevladava cjelinom toga ostvarenja kroz lakoću izražavanja, bistrinu formalnih odnosa i čiste obrise melodijskih linija. Mozart živi u mnogim poglavljima, posebice u *Menuetu* (koji priziva 40. simfoniju u g-molu koju je Schubert toliko volio), kao i u finalnom *Allegro*. No Schubertov osobni rukopis jednako je nezaobilazan, posebice dakako u onome u čemu je Schubert bio doista nenadmašiv: u "čaroliji instrumentalnog pjeva i pjevajućih instrumenata"

(Peter Härtling), a ponajprije u polaganom stavku kao jednoj od najfinije ispjevanih epizoda njegova simfonijskog opusa.

LUDWIG VAN BEETHOVEN

6. simfonija u F-duru, op. 68, *Pastoralna*

U svojoj Šestoj simfoniji, poznatoj i kao *Pastoralna*, **Ludwig van Beethoven** (1770. - 1827.) pratio je dugu tradiciju europske umjetnosti, povezanu s tematikom pastoralnog života, ruralnih prizora i prikaza prirode, podjednako popularnih u književnosti, glazbi, kao i u likovnoj umjetnosti kroz više stoljeća. Kao i u mnogim drugim djelima, Beethoven se odlučio za smjer na kojem je revidirao odnos prema toj tradicionalnoj tematici, postavivši nove standarde za buduće generacije.

Na djelu je radio marljivo i predano, a iako je prve skice zabilježio ljeta 1807., većinu simfonije ostvario je od ožujka do kolovoza naredne godine, kako je vidljivo iz takozvane "Pastoralne kajdanke", zbirke skica koja se čuva u Britanskoj nacionalnoj knjižnici u Londonu.

Beethoven prvi put spominje skladbu u pismu upućenom 8. lipnja 1808. izdavaču Breitkopfu & Härtelu, nudeći Petu i Šestu simfoniju u paru za objavljivanje. Dana 22. prosinca oba djela praizvedena su na skladateljevoj autorskoj večeri u Beču, koja je doživjela totalnu katastrofu. Bečom je vladala stravična hladnoća, a nakon što je platio dvoranu i glazbenike, Beethovenu je ponestalo novaca da osigura i grijanje u dvorani. Četverosatni glazbeni maraton bio je previše i za njegove najvjernije slušatelje, a skladatelj Johann Friedrich Reichardt, u počasnoj loži do kneza Lobkowitza, zabilježio je: "Tako sjedasma u onoj teškoj

studen od pola šest do pola deset, svakim trenutkom proživljavajući činjenicu da se čovjek brzo može zasititi dobrog, a još brže bučnog u životu".

Sam skladatelj ponudio je sljedeći izvanglazbeni program djela: "Pastoralna simfonija, više izražaj osjećaja nego slikanje. Prvi stavak: ugodni osjećaji koji se probude u čovjeku kad stiže na selo. Drugi stavak: scena uz potok. Treći stavak: radosno okupljanje seljaka, prekinuto Četvrtim stavkom: grmljavina i oluja, na koji se nadovezuje Peti stavak: osjećaji spasenja pomiješani sa zahvalnošću Božjoj providnosti".

Iako djelo obiluje primjerima tonskog slikanja, uz *Pastoralnu* se redovito naglašava Beethovenova opaska o "osjećajima, radije no slikanju", koja će snažno utjecati na percepciju programnosti ususret glazbenom romantizmu. Stoga Hector Berlioz ima pravo kada uz *Oluju* u simfoniji zaključuje: "Nisu to samo vjetar i prolom oblaka; to je strašna kataklizma, opći potop, kraj svijeta". "Beethoven je htio", zaključuje Josip Andreis, "opisati stanje koje u duši nastaje kad priroda na nju djeluje".

Nadahnuće za djelo Beethoven je preuzeo od danas opskurnoga skladatelja Justina Heinricha Knechta koji se 1784. pojavio sa simfonijskim ostvarenjem *Muzički portret prirode* u pet stavaka, koje je također uključivalo prikaz spokojnoga seoskog života, dolazak oluje i pjesmu zahvalnicu Stvoritelju. Nedvojbeno je *Pastoralna* bila i "dijete svojega doba", epohe koja je s puno žara njegovala "povratak prirodi" izražen kroz filozofske ideje Rousseaua i Herdera.

Ne treba nas, pritom, začuditi skladateljeva bliskost prirodi, koja je bez obzira na uobičajenu sliku koju imamo o tome skladatelju, doista autohtona, jer više od svega Beethoven je volio šetnje šumom, kojom je mogao lutati neometan, zaustavljajući se s vremena na vrijeme, samo kako bi zabilježio neku glazbenu ideju na komad notnoga papira što ga je redovito nosio u džepu.

"Nitko ne može voljeti seoski ambijent više od mene. Jer šuma, drveće i stijene stvaraju odjek tako ugodan čovjekovu uhu".

Posrijedi je i jedna od samo dviju simfonija kojima je Beethoven sam nadjenao imena (za razliku od skladbi čije su naslove *Mjesečeva*, *Oluja* ili *Appassionata* odredili kritičari, prijatelji ili izdavači). Poznate su priče o "sudbini koja kuca na vrata" u Petoj simfoniji kojoj nikad nije dokazan taj latentni izvanglazbeni program, no svojim svjesnim, javno objavljenim programom i bliskošću izvanglazbenim poticajima, *Pastoralna* - punog naslova *Pastoralna simfonija ili sjećanja na prizore iz seoskoga života* - doista zauzima jedinstveno mjesto u cjelokupnoj povijesti simfonizma.

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

150 godina

Zf ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

VIOLINE I. Orest Shourgot, koncertni majstor, Dunja Bontek**,
Saša Borčić Reba, Marija Bašić, Davide Albanese, Martina Sačer Pavlin,
Saki Kodama, Ivan Finta, Teodora Sucala Matej, Ana Slavica

VIOLINE II. Sho Akamatsu*, Val Bakrač**, Mirela Džepina Finta,
Sandra Bingula Nožica, Vlatka Pecić Juranić, Josip Novosel,
Dragana Tomić, Marta Bratković

VIOLE Krešimir Ferenčina**, Hiwote Tadesse**, Marko Otmačić,
Igor Košutić, Magda Skaramuca, Asja Frank Perčić

VIOLONČELA Smiljan Mrčela*, Vinko Rucner**,
Martina Pavlin, Dora Kuzmin Maković, Janko Franković

KONTRABASI Nikša Bobetko*, Darko Krešić**, Ilin Dime Dimovski,
Tihomir Novak

FLAUTE Renata Penezić*, Matea Škarić Janković

PICCOLO Dijana Bistrović

OBOE Vittoria Palumbo, Katarina Grubić

KLARINETI Davor Reba*, Dunja Paprić

FAGOTI Jorge Ricardo Luque Perdomo*, Vasko Lukas

ROGOVI Yevgen Churikov*, Daniel Molnar

TRUBE Marin Zokić*, Dario Cepić

TIMPANI Ema Krešić

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici voda dionica

Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

SPONZORI

SLUŽBENO VOZILO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

**Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.*

150
godina

www.zgf.hr